

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΑ΄

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 14 ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1913

ΑΡΙΘΜΟΣ 516

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΓΥΡΩ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΙΜ. Μαρίνα Κοτοπούλη.
Γ. Γιά τήν ιστορία.
Ν. ΓΙΑΝΝΙΟΣ. Ο Έξαιδευτικός Όμιλος.
Ε. Κ. Κι άλλος γιά τόν Όμιλον.
Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ. Ο Γιώργος ό Ράμπιας.
ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ. Τοῦ πολέμου.
ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ. Μιά όμιλία.
ΛΥΔΟΣ ΠΟΛΑΒΡΟΣ. Γέρω στήν κατάσταση.
Α. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Οί απόγονοι (συνέχεια).
ΠΑΝΟΣ Α. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Καταρμιμένο βόλι.
Π. ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ. Παλιές νύκτες.
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. — Ο.ΤΙ ΘΕΛΑΤΕ. ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑ-
ΤΟΣΗΜΟ.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Ο ΡΑΜΠΙΑΣ

Ο Γιώργος ό Ράμπιας ό Εύζωνας.
Πού λαγοῦτο βιαζάει στό χοριό του,
Τοῦ μιλάς καί σέ βλέπει κατάνιατα.
Μά ἄλλοῦ πηλαζάει τὸ μυαλό του.

Κ' οἱ ἄλλοι οἱ Εύζωνοι τοῦ Λόχου του
Τόν ζουτὸ τὸ Γιώργο γελοῦνε,
Μά αὐτός τὸ χοριό συλλογίζεται
Καί λαγοῦτα σ' αὐτιά του λαλοῦνε....

Ο Λόγος τοῦ Ράμπια στα Γιάννενα •
Πρώτος-πρώτος νά μπιη πολεμάει.
Σά λιοντάρι ό Γιώργος μας ρίχνεται.
Καί χοριό καί λαγοῦτο ξεχνάει.

Λές τὰ μάτια του σπίτες πετούσανε.
Στό ντουφέκι τὴ λόγχη καρφώνει.
Μά νά, κάτω στό χόμα ξαπλώνεται
Καί τὰ χέρια στό στήθος σταυρώνει...

Λοῦ παιδιά τὸ Γιώργο σηκώνουνε,
Μά τοῦ Γιώργου τὰ χεῖλια γελοῦνε—
Μαζουά τὸ χοριό συλλογίζεται
Καί σ' αὐτιά λαγοῦτα λαλοῦνε.

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

Ἰστερ' ἀπὸ δυὸ πολέμους, ἴστερ' ἀπὸ τόσες
θυσίες αἱματερές καί λογιῆς ἄλλες τοῦ Ἑλληνικοῦ
Κράτους καί πολὺ πειότερο τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθ-
νους, κ' ἴστερ' ἀπὸ διπλὴ εἰρήνη, Βουλκορεστιανή
καί Ἀθηνέικη, ἀκόμη δὲν ἀποχτήσαμε τὸ δικαίω-
μα οἱ Ἕλληνες νὰ ἴσουχάσουμε, νὰ μὴν πονοῦμε
ἐθνικά, νὰ κυττάζουμε ἀπερίσπαστα πῶς θὰ προ-
κόψουμε καί πῶς θὰ ζήσουμε τὴν ποθητὴ ἀνώτερη
ἐθνικὴ ζωὴ. Καί τὸ χειρότερο, δὲν ἀποχτήσαμε ἀ-
κόμη τὸ δικαίωμα νὰ μὴν πονοῦμε τοῦλάχιστο ὡς
ἄνθρωποι, ὅχι πιά ὡς Ἕλληνες, ἀφοῦ δὲν πάψαμε
νάντικρύζουμε τὴν ὀργανωμένη κακοσυγία ἐνάντια
σὲ ὁμοιοὺς μας, σὲ γείτονες στενά μαζί μας συνδε-
μένους, σ' ἀνθρώπους τέλος πάντων. Τί τραγικὸ
ἔθνος ποῦμαστε ἀλήθεια! Πολέμησαν κ' οἱ Σέρβοι
καί ὑπέφεραν, ἀλλὰ τέλος ἱκανοποιήθηκαν μὲ τὸ
πκραπάνον, ἐπρόσπεσαν στὸ κράτος τους καί μέρη
ποῦ δὲν τοὺς ἀνήκανε καί τώρα κυττάζουν πῶς νὰ
τὰ χωνέψουν. Κάτου ἀπὸ βάρβαρη διαίκαση, Σέρβοι
δὲ μείνανε, καί γι αὐτὸ τὸ Σερβικὸ Κράτος δὲν
ἔχει στὸ ἐξῆς νὰ ἐμποδιστῇ στήν ἐσωτερικὴ του
πρόοδο ἀπὸ φροντίδες γιὰ ὑπέδουλους, γιατί τὰ ἐ-
κατομύρια τῶν Σέρβων ποῦ εἶναι στήν Ἀουστρία
δὲν μποροῦν νὰ λογαριαστοῦν ὑπέδουλοι σάν κείνους
ποῦταν στήν Τουρκία εἶναι πολιτισμένη ἢ Ἀουστρια-
κὴ διαίκαση, μ' ἔλο ποῦ εἶνε μισημένη ἀπ' τοὺς
Σέρβους. Τὸ ἴδιο κ' οἱ Ρουμάνοι, ποῦ πήσαν μερ-
δικὸ μιά χώρα εὐρύχωρη καί ὅχι δικαιοματικὰ δική
τους, καί μάλιστα χωρὶς νὰ χάσουν ἓνα στρατιώτη,
ὅτε πρὶν τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους εἶχαν πολλοὺς
λόγους ὅτε καί τώρα κ' ἴστερα θάχουν γιὰ νὰ πο-
νοῦν γιὰ ὅσους ἰμπεθνοὺς των περιλαλοῦν τὰ με-
γάλα γειτονικά τους Κράτη. Οἱ Βούργαροι πάλι κ'
οἱ Τούρκοι, ἂν δυστύχησαν, ἢ μεγάλη τους δυστυ-
χία εἶναι πῶς οἱ πρῶτοι κατὰχτησαν καί τυραννοῦν
λεγώτερες Ἑλληνικὲς χώρες παρ' ὅσες θάπαιρναν,
ἂν εἶταν πρὶν ἀνθρωπισμένοι, κ' οἱ δεύτεροι διατή-
ρησαν λεγώτερες ἀπ' ὅσες ξένες γι αὐτοὺς εἶχαν
κάτου ἀπ' τὴ βάρβαρη κυριαρχία τους. Ἐμεῖς ὅ-
μως; Ἐμεῖς βλέπουμε καί τῶρ' ἀκόμη, ἴστερ' ἀπὸ
τόσες νίκες καί συνθήκες, μαρτύρια καί διωγμοὺς